Ч. 113. Четвер 22 мая (4 червня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З'їзд славяньских дневникарів. — Хорватскі розрухи. — Демонстрациї в Італії.)

Політична ситуация в Австро-Угорщині дуже невідрадна. Голоси віденьских, як і ческих дневників не висказують ніякої надії на поліпшене. Перші уважають єдиним і чимраз конечнійшим виходом з непевної ситуациї інтервенцию §. 14, — другі взивають послів і сторонництва до солідарної акциї против бюрократичного правительства дра Кербера та в цїли переведеня ческих культурних постулятів. Такий настрій праси поглубить лише небезпечні пропасти теперішного положеня. — В Будапешті находить ся також парляментарна ситуация під знаком кризи. Від кількох днів появляють ся вісти про уступлене ґр. Апонього з президентури палати. Инші кажуть, що то буде лише довша відпустка задля відпочинку по трудах напружаючої сесиї.

З'їзд славяньских дневникарів в Пильзні закінчив ся в понеділок. Президував др. Мацура з Загреба, віцепрезидентами були Марков зі Львова і Фабріс з Дубровника. Секретарем був б. співредактор Dziennik-a polsk-ого Мільский. Почестним президентом був пильзненьский посол Шварц. Рішено заснувати по можности славяньске кореспонденцийне бюрю і ухвалено кілька резолюций в справі реформи прасового закона. Місце з'їзду означить виділ.

В Хорватиї тревають дальші демонстрациї. Хорватскі студенти видали відозву до слухачів всїх університетів, щоби прилучили ся до їх протесту з причини входу поліциї до загребского університету. Великі і постійні демонстрациї відбувають ся на Побережу, де заведено наглі суди. В дальматских портах демонстровано проти парохода мадярского товариства „Хорватия“, що плив до Реки. В Тропано демонстровано також против Мадярів і бана. — Перед кількома днями появив ся маніфест хорватских послів в справі послїдних подій в Хорватиї. Маніфест подає опис розрухів, а відтак наводить причини, які їх викликали. Про те каже маніфест так: Після угоди з Угорщиною дістає Хорватщина на власні потреби 48 прц. власних доходів, але фактично виходить ще менше. Сего не стає навіть на покрите автономічної управи; а що спільні потреби (на войско, на угорский державний довг, на угорскі інвестициї) вимагають великих видатків, то податковий гнет змушує нарід до еміґрациї, так що майже десята часть всїх Хорватів живе тепер за морем. Через те упадає економічна сила краю; прийшло вже до того, чого нема нїгде в конституцийній державі, що автономічна управа не має буджету і не годна єго уложити. До того нарушує ся права Хорватщини, запоручені угодою. Мадярский язик заведено при зелізницях і в иньших спільних урядах в супереч постановам §§. 56 і 57 угорско-хорватской угоди, після котрих урядовим язиком в Хорватщині і Славониї має бути лише хорватский. Так само лучали ся вивішуваня угорской хоругви на урядах в супереч постановам §§. 61 і 62. того самого основного закону, в котрім говорить ся лише о одній хоругви для Хорватщини, о хорватскій, а для спільних справ законним знаком має бути не угорска хоругов, тілько сполучений герб Угорщини і Хорватщини. Коли в остатних часах з уваги на віднову фінансової угоди з Угорщиною проявив ся живійший рух зборів для обговорюваня недостаточного фінансового положеня краю, то мимо законно запорученої свободи зборів заборонено не тілько прилюдні але й довірочні збори. З усего виходить, що теперішний рух в Хорватщині і Славониї не має на цїли якогось перевороту, анї не походить з національної ненависти. Хорватщина домагає ся через своїх заступників і у своїх часописях лише пошанованя прав, запоручених в обопільній угоді, та горожаньских свобід, які всюди на сьвіті мають вагу.

Демонстрациї в Італії против Австриї тревають вже від кількох днів і не подають надії, що покінчать ся скоро. Головним орудием італїяньских ірідентистів суть тепер студенти, бо демонстрациї устроюють ся під знаком власного університету для австрийских Італїянців. На зборах в Палермо і Неаполи бесідники

---

9)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(З англійского — **А. Серджента.**

(Дальше).

Години, які она у него перебувала, уложили ся тепер инакше. Він вже єї не малював і не робив студий над краскою єї волося. Присутність пані Фоґ показала ся злишною. Скоро она лиш війшла до робітні, мусїла сїдати в єго велике, різьблене дубове крісло, а він сїдав на подушці коло єї ніг. Він уявляв собі, що то всьо дуже потрібне для єї духового розвитку. Він викликував в нїй заєдно нові думки, нові поняття і нові надії. Она розуміла розмірно мало з того, що він читав, але тїшила ся тим. Часом питав він єї відтак, як їй се або те подобає ся. Ах, то дуже красне! — говорила зітхаючи з вдоволенем і тоді цїлував він єї руки і уста та дякував Господеви, що показав єму женщину, котрої душа так красна як єї внїшний вид. Але бідна Джессі гадала не о словах, які він читав, єї гадки були занятї лиш єго милозвучним голосом, який она любила, а що їй залежало на словах, які він читав з друкованої книжки?

Так ішли річи аж до того лїтного дня, коли Юрий улягаючи наглячим візванам стрия Оствальда, поїхав до Вічфорду. Він знав, що єго положенє дуже прикре, що стрий бажає, аби він старав ся о руку Дияни і що супротивлене тому бажаню може єго позбавити наслїдства Оствальдового маєтку. Але він рішив ся твердо остати вірним Джесси. Стриєви не міг ще того сказати; насамперед не міг ще публично признати єї своєю женою, але надіяв ся, що з часом річи уложать ся користнїйше для него — як, того не говорив собі. Не хотїв признати ся, що числив на можливість скорої смерти полковника і так склало ся, що він того дня вечером, коли Дияна так великодушно уратувала єго від гніву стрия, зайшов просто до убогого мешканя старої пані Флїнт і тут побачив власними очима нужду, в якій жила Джессі Армстронґ, нужду, про яку він не мав понятя.

Прийшов просто від Дияни до неї і ріжниця зверхних обставин у обох дівчат дуже єго заболїла.

— Того не можу стерпіти — сказав насупивши ся до Джессі. — Бій ся Бога, дитино, ти так жиєш? — Нема иншого виходу — не можемо довше відкладати — ти мусиш як найскорше стати моєю женою і тоді зможу тебе видерти з тої страшної нори.

7.

Джессі пристрасно обіймила єго, але єго чоло не роз'яснило ся.

— Юрий, Юрий, який ти добрий! — скрикнула она, притулюючись до него і глядячи на него з любовию.

Але Юрий не бачив того. Він був досить пригноблений.

— Дурниця, Джессі, я цїлком не єсьм добрий — віповів нетерпеливо. — Страх, який воздух! Ходім звідси чим скорше. Підемо перейти ся.

Джессі сказала заклопотано: — Я ще маю богато роботи.

— То що з того? Чейже я для тебе важнїйший, як та робота.

Она на хвилю відвернула від него очи. Єї робота була в послїдних часах лиха і непорядна і роботодавці загрозили їй, що відправлять єї, коли не віддасть ту роботу на час. Джессі дуже добре знала, що сего вечера не має нї хвильки до страченя, коли хоче роботу покінчити, а крім того єї бабка загрозила їй строгими карами, коли не буде готова. Коли стара була пяна, то була о много сильнїйша від внучки і молода дївчина нераз вже почула тягар єї рук і дуже бояла ся, аби та хвиля не повтаряла ся.

Але що значила кара і мука супротив єї любови до Юрия? Она поглянула на него по коротким вагованю з сияючою усьмішкою.

— Іду сейчас з тобою — сказала — лиш позволь менї насамперед поглянути, чи Дедді не спить. Він лежить в онтамтім кутї — ти певне й не бачиш єго, так тут темно — ле-

нахально нападали на австрийске правительство, а відтак уряджено крикливі демонстрациї перед австрийскими консулятами, при чім полїция арештувала кілька осіб. Так само діяло ся в Больонїї і Венециї, а в Медіолянї спалено на публичній площи австрийску хоругов. Італїяньскі власти поводять ся поблажливо супротив демонстрантів, охоронюючи лише австрийскі консуляти перед їх нахальностию.

Новинки.

Львів дня 3 го червня 1903.

— **Метеорольоґічні карти** на зелїзничих стациях. З днем 1-го червня с. р. аж до кінця вересня с. р. буде видавати ся для подорожуючої публики телєграми віденьского заведення метеорольоґічного, заповідаючі сподїваний стан воздуха на найблизшу добу, в отсих стациях зелїзничих: у Львові, Перемишли, Стрию, Бродах, Лавочнім, Сколїм і Повім Загірю. — Долучені до сих телєґрамів метеорольоґічні карти дають погляд на загальний стан воздуха в Европі.

— **Прогулька „Сокола" до Яремча, Микуличина і на Хомяк** від'їде зі Львова в перший день Зелених сьвят (в недїлю дня 7 червня с. р.) о 6-ій год. 22 мін. рано. В Станиславові стане о 9 год. 42 мін., звідки від'їде о 9 год. 55 мін. рано. До Яремча прибудуть прогульковці о 11 год. 49 мін. в полудне, де наступить спочинок і обід. — Евентуальні участники з Тернополя мають виїхати о 4·50 рано через Підвисоке. В Галичи з'їдуть ся з Львовянами о годині 9·02. Гості з Коломиї виїдуть о год. 9·37 і в Делятині получать ся з прочими прогульковцями о годині 11·20 в полудне. Зі Стрия виїзд 5·53 досьвіта, а сполука в Станиславові о год. 9·10. По обіді і відпочинку в Яремчу вийде цїле товариство пішки під личним проводом проф. дра Михайла Коцюби до Микуличина. Дорога та подасть всїм нагоду видїти завішений над пропастию камінний міст, найбільший в Европі розпятем луковим, чудовий водопад Прута, камінь Довбоша, тунель зелїзницї, камінь Краттера, Капливець і инші чуда гір. В Микуличинї вечера і приготовлений нічлїг. В понедїлок прогулька на скалистий верх Хомяк. На самім шпилю буде обід. До обіду приґравати буде з сусїдного горба специяльно в тій цїли спроваджений зі Львова вальторнїст. Хто схоче, буде міг перейти на Угорщину, аби оглянути долину Тиси. Поворот з Микуличина о год. 8·58 вечер, а приїзд до Станиславова 10·55, до Коломиї 11·59 в ночи, Стрия 5·05 а Львова 6·20 рано. Прогульковцям з Тернополя лишає ся довільний час і руту до повороту по причинї тяжких получень. З собою належить взяти теплу одїж, котру нести будуть наймлені до того конї. Білет їзди зі Львова до Микуличина і назад (ретур-карта) коштує по знижепій цїнї **6 К.** Прожите вписеє 8—10 К від особи. Зголошуватись належить в „Соколї" до четверга включно і складати на запевненє харчу і нічлїгу по 4 К. Для запізнаня участників з природою гір, виголосить др. М. Коцюба в пятницю о 8-ій вечером виклад про гори, по котрім допущена є дискусия. На відчит вступ вільний для всїх.

† **О. Йоан Гушалевич**, бувший катехит руской гімназиї і бувший посол до Сойму і Ради державної, помер у Львові в 88 році житя. З покійником зійшов зі сьвіта тип Русина борця за свободу народну з перших часів розвою галицкої Руси з доби памятного в Австриї і взагалї в західній Европі 1848 р. Покійник був чоловіком даровитим і его поетичний талант був би певно красше розвинув ся, як би его не прибила була схоластична мертвеччина, яка разом з полїтичною аґітациєю, що мала на цїли сперти національний розвій галицких Русинів, запанувала була в пятьдесяти і шїсдесяти роках на галицкій Руси. Покійник вже від многих лїт не брав участи в полїтичнім житю, а яко чоловік чистого характеру, доброго серця, яко приятель молодїжи і любий товариш, мав у всїх велике поважане. Вічна ему память!

— **Іспит зрілости** в гімназиї в Ярославі здали: Фр Долецкий, Берль Дізендорф, Ліпе Фрай, Едв. Фрідвальд, Хаїм Фукс, Михайло Фуґлевич, Франц Ґродзїцкий, Лавр. Канецкий, Ян Контек, Мойсей Ляндесман (з відзначенєм), Тома Левицкий (з відзн.), Дмитро Ліскевич (з відзн.), К. Ланцуцкий, Стан. Малковский, Брон. Назимек, Мих. Пивиньский, Йос. Політ, Адам Пучка, Авр. Зандиг, Лев Скобельский, Стан. Тарчиньский, Антін Твердохлїб, Жиґм. Вишневский, Антін Змора (з відзн.) — В новосандецкій гімназиї відбув ся іспит зрілости в днях від 25 до 29 мая. З 26 абітуриєнтів і 3 екстернїстів зложили іспит: 4 абітуриєнти з відзначенєм, 19 абітуриєнтів і один екстернїст добре. Одного репробовано на рік, а 4 одержало поправку.

— **Зі Стрия.** Програма загальних зборів філїї „Просьвіти" в Стрию, які відбудуть ся дня 11 червня в сали „Нар. Дому", є отся: 1. Звіт з дїяльности видїлу, 2. звіт з руху читальняного, 3. реферат економічно-просьвітний делеґата центр. видїлу, 4. реферат д-ра Олесницкого про закон комасаційний, 5. вибір видїлу, 6. внесеня членів. — Видїл пригадує ч. читальням, щоби доконче як найскорше надіслали справозданя і має повну надїю, що в день заг. зборів збере ся в Стрию сам цьвіт нашої патріотичної суспільности як з кругів інтелїґенциї так і з кругів міщаньства і селяньства.

— **З рук власної родини** згинув в Дївіц коло Лявн в Чехії тамошний 60-лїтний господар Іван Степанек. Жінка і донька Степанека вхопили его за руки і держали, а син бив доти по голові якимсь зелїзом, аж старий впав безпритомний на землю. Син став ще відтак місити старого ногами і поломив в нїм кілька ребер. В кілька годин опісля Степанек помер. А все то пішло ізза того, що Степанек не хотів половини свого господарства здати на сина.

— **Дальші вісти про крадежі на зелїзницях.** В Кракові арештовано вчера знову одного кондуктора зелїзничого за участь в крадежах. На кладовищи тамже повісив ся вчера старший кондуктор зелїзничий Каміньский. Кажуть, що его підозрівали також о участь в крадежах.

— **Небезпечного злодїя** замкнули в Золочеві на чотири місяцї до „Іванової хати". Єсть ним жидок Гілель Медвиньский родом з Корсуня київскої ґубернії в Росиї, а був помічником в зелїзнім склепі. Медвиньский допустив ся богато крадежий в ріжних сторонах краю і длятого в сій справі веде ся слїдство, бо суд хоче за одним заходом залагодити всї справи, щоби опісля небезпечного мантія і злодїя можжить там на гибльовиню: я лиш загляну до него і буду сейчас готова.

— Дедді? Хто то єсть? — спитав Юрий. Він нїколи не випитував ся о еї свояків.

— Брат бабки — відповіла Джессі, не звертаючи уваги на легку хмарку, яка знов появила ся на чолї милого. — Він мав удар, чи щось такого; не може рушити нї рукою нї ногою, мусимо его годувати як малу дитину.

Джессина хибна вимова немило разила Юрия. Она в послїдних часах зробила поступи і в бесїдї і в поведеню, але часом впадала знов в говір льондоньскої улиці і хоч Юрий був надто залюблений, аби на то дуже уважати, то однако доймало оно его часом неприємно. Години, які провів нинї в Вічфорд, показали ему дуже різко велику ріжницю між Дияною а Джессию. Чистий сїльский воздух і погані випари в Майль Стріт, високі, богато і хорошо устроєні комнати з своїми образами і творами штуки і низька, темна нора, в котрій Джессі мешкала — ті противности разили его тепер досить прикро, а доймали его ще прикрійше, коли він зачав порівнувати людий, які мешкали тут а там. Юрий розглянув ся по комнатї і ему зробилось нїяково. Темна комната з купою лахів і поломаною обставою — чи можлива річ, аби він з тої брудної нори брав собі жінку? Але в тій хвили упав з надвору на Джессину русяву голову промінь сьвітла і еї голова заясніла як полумінь в темноті; Юриєва поетична уява потребувала лиш тої пригадки на еї красу, аби на ново з цїлою силою загоріти. Так, сказав до себе, она єсть сьвітлом в тій пітьмі і як сонце пробиває темряву. Але я возьму еї з тої темноти і дам бідній дитинї, що їй недостає: сонце, теплоту і опіку. То просто чудо, що она стала тим, чим єсть!

Коли він так роздумував, порала ся Джессі коло старого, котрого пропибаючий, трем тячий голос донїс ся до ушей Юрия.

— Кудиж ти ідеш? Як ти можеш покидати роботу і іти? І що скаже стара, га? Тепер вже буде патик — то певна річ.

— Ах, будьте спокійні, Дедді — відповіла Джессі з видним браком пошанования для старшого, як звичайно водить ся у людий з з Міль Стріт. — Не говоріть дурниць. Мовчіть, я зараз верну.

— Що він сказав? — спитав Юрий знов нахмаривши чоло, коли она приступила до него і поглянула з своїм милим усьміхом. — Сказав — патик?

— Ах, він все говорить дурницї — відповіла Джессі незмішана — він сам не знає, що плете. Ходиж, любий.

Він пішов за нею по темних і скрипля чих сходах в долину, аж опинили ся разом на улици. Небо над їх головами було чисте і на улицях тут і там запалювали ліхтарнї.

— Куди пiйдемо? — спитав молодий чоловік. — Я хотів би з тобою поговорити без перешкоди.

— Она хвильку стояла і надумувала ся, відтак кивнула головою і сказала: — Вже знаю

Завернула на полудне в тїсні улички, в яких Юрий ще нїколи не був; він дуже здивував ся, коли при вечірнім сьвітлї побачив ясно блискуче зеркало водне, чорний поміст і вітрила кораблїв; знак, що прийшли над ріку.

— Тут досить спокійно — сказала Джессі і сїла на розвалений мур, сбернувши ся лицем до спокійної ріки і положивши руки на колїнах.

— Чи не тихо? Майже як на селї; правда?

— Чи ти була коли на селї?

— Я була раз в Віндзорскім лїсї — відповіла Джессі. — То на селї, правда? А раз, як я була ще в шкільї, устроїли учителї з нами прогульку — кілька миль за місто. Ми бавили ся тодї на луцї і рвали цьвіти; пригадую собі, що менї не конче то сподобало ся, — я бояла ся — небо видавало ся так далеко, далеко, а тут виглядає так, немов би лежало на дахах домів, правда? Тепер може би лїпше менї подобало ся.

— Ти хотїла би покинути ті нужденні улички і тих брудних, обдертих людий, правда? — спитав Юрий живо. — Джессі, я був нинї на селї і менї аж в голові крутить ся, коли подумаю, як ти жиєш, а як инші жиють. Ти маєш таку саму вроджену ніжність, такий сам смак, ти тїшилась би тим, що й їм справляє утїху. Я аж розум трачу — молодий чоловік зірвав ся і став в роз'яреню ходити — коли подумаю, що ти мешкаєш тут в тім брудним кутї, коли инші — не лїпші і не красші як ти — мають всьо, що лиш їх серце забагне.

Джессі хвильку мовчала. Слабий усьміх появив ся на еі устах. — Тебе то так доймає, Юрий? — спитала тихо.

— Чи доймає? Я дав би моє житє за те, аби зробити тебе щасливою! — скрикнув, а она увірила его слову.

Тихо, затоплена в задумі, все ще з слабою усьмішкою на устах, сиділа з сумовитим поглядом, але вдоволена. Солодка дрож переймала еї при звуцї его любовних слів. Ще нїколи в житю не була така щаслива. Може й було їй суджено нїколи вже більше в житю не бути такою щасливою.

Юрий поглянув на неї з наглим здивованєм. Она здоймила капелюх — она була надто женщиною, аби не показати ему свого волося, котре він так величав — і оно окружало як золоте сяєво еї блїде лице.

— Ти красна, як сьвята! — говорив він палко. — Джессі, я хотїв би тебе взяти і зробити щасливою. Найму де домок для тебе, а ти цїлий день не будеш нїчого робити, лиш то, до чого будеш мати охоту і кождого дня носити найкрасшу одїж і будеш вже при менї і нїколи не розлучимо ся.

на відставити за границю. Медвиньский перебував в Чернівцях, Коломиї, Отинії, Бродах, Буську, Радехові, у Львові і других містах. Він єсть середного росту, з малими вусами і темно бльонд волосєм.

— **Нещаслива пригода.** Робітник Теодор Василевич, занятий при роботі у фабриці дахівок і штучного камeня за рогаткою янівскою, вложив вчера через неосторожність руку під прасу до витисканя дахівок і машина роздушила єму цілу долоню і чотири пальці. Стация ратункова відставила нещасливого до шпиталю.

— **Пригадка.** Час замовляти книжки на премії! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всім Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половині червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнійших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогдї годі все на час опакувати і вислати Книжки висилаєсь лишень за готівку або за посліплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силі порта оплачувати. Крім поданих в нїм книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, ціна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, ціна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капцї, ціна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи II. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзїньский: Огород шкільний, ціна 50 сот.

Господарство, промисл і торговля

— **Рахунок краєвого товариства кредитового урядників і сьвящеників,** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць май 1903.

Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Уділи членів		11.358 46
2. Фонд резервовий		673 22
3. Вкладки щадн.:	Кор. сот.	
а) Стан з поч. місяця	68.595 14	
б) вложено в маю	7.735 58	
разом	76 330 72	
в) винято в маю . .	5.312 54	
Позістає з кінцем місяця . .		17.018 18
4. Сальдо побраних процентів .		2.338 51
5. Побрана провізия від посередництва в обезпеч. жит. . . .		236 56
6. З рахунку ріжних сторін . .		36 39
7. Непіднята дивіденда		107 25
Сума . .		85.768 57

Стан чинний:

1. Пожички уділені на скрипти і векслї:	Кор. сот.	
а) стан з поч. місяця	69.633·72	
б) уділено в маю	13.550·—	
разом .	83.183·72	
в) сплачено в маю	6.914·41	
Стан з кінцем місяця . . .		72,269 31
2. В щадниці почт. (оборот чек.)		424 09
3. Льокациї в тов. кред. і банках		6.748 71
4. Сальдо коштів адміністрациї		— —
5. Движимости		451 80
6. Кошти заснованя		386 30
7. Готівка в касі з д. 31 мая . .		1,153 38
Сума . .		85,768 57

Членів прибуло 11, убуло 0, остало з кінцем мая 1903 р. всїх членів 261 з 300 декльарованими уділами в сумі 15,000 К.

Уділ членьский 50 кор. платний також ратами; вписове 2 кор.

Товариство принимає вкладки щадничі і опроцентовує їх по $4^1/_2\%$; пожички уділяє на 7%.

Також посередничить тов. в заключуваню обезпечень житєвих всякого рода.

— Ти говориш — спитала Джессі невинно — про твій дім на селї, о котрім ти менї оповідав?

— Нї, люба, не про него говорю. Говорю про домок для нас двоїх самих — тут в Льондонї, аби я міг дальше працювати. Я, знаєш, не дуже богатий, але то дасть ся якось зробити.

— Ах — сказала Джессі — то було би красно.

— Колись, як буду богатий, то може перенесемо ся до мого дому на селї — говорив Юрий дальше, сідаючи побіч неї на краю муру і обіймаючи єї рукою — але поки що не можна ще того зробити. Ти не будеш мати нїчо против того і зажди ще, правда, любко?

— Всьо, що я для тебе роблю, роблю радо — відповіла она і подивила ся на него своїми сивими очима з такою нїжностию і покорою, що Юрий був одушевлений.

— Любко! Коли прийдеш до мене? На другий тиждень?

— Не знаю певно — відповіла, роздумуючи. Она була надто привязана і залюблена, аби єму противити ся. — Мушу доти зробити собі сукню, правда? І мусимо поговорити з пастором Гельмонтом. Менї здаєть ся, що мусять бути голошені заповіди в церкві. Чи можна обійти ся без того?

— Я то вже всьо уладжу. Підемо до староства і не будемо пастора Гельмонта трудити. І слухай, Джессі — я не хотів би, аби ти перед своїми дома говорила що про те Ти вийдеш собі одного дня тихцем зі мною і більше не вернеш. Розумієш?

— Нїколи більше? — спитала, Джессі отворивши широко очи — навіть аби їм сказати, що я замужна?

— Нї — відповів Юрий дуже рішучо — навіть то нї.

— Але я гадала, що колись пізнїйше буду могла їм трохи помагати — сказала Джессі непевним голосом. — Я знаю, що ти не уважаєш себе богатим, але чей будеш мати на тілько, аби я могла часом післати їм трохи чаю і тютюну. Я не хотіла би, аби бабка уважала мене невдячною, по тім всім, що она для мене зробила.

— Она для тебе так богато зробила? — сказав Юрий, сьміючи ся і притискаючи єї сильнїйше до себе. — Ну, чаю і тютюну можеш їм посилати, кілько схочеш і деколи який крейцар. Ти вдоволена тим?

Джессі виглядала все ще трохи засумована і непевна.

— А можу часом зайти відвідати їх?

— Як всї невільники так і ти все ще в душі держиш ся своїх кайданів — відповів Юрий гірко.

— Так, деколи можеш їх відвідати. Але нї слова о нашім подружю, доки аж я тобі не позволю.

— Добре, Юрий — сказала покірно.

— А тепер мушу вже йти. — Ти зрозумій, що я не лише для власного самолюбства прошу тебе мовчати. То й для тебе самої буде на якийсь час лїпше. Прости, як я був може трохи невічливий. Я не хотів гнївати ся на мою любу, хорошу Джессі.

При більшаючій темноті легко було Юриеви притиснути Джессі до себе і цїлувати єї лице і уста; она дрожала трохи, але з надміру щастя. Коли Юрий знов на неї поглянув, мала очи замкнені, немов би хотїла потонути в розкоши єго пестощів, а єї голова упала на єго плечі, немов би не хотїла рушити ся з місця. Перший Юрий відозвав ся і обудив єї з того упоєня.

(Дальше буде).

Телеґрами.

Загреб 3 червня. Вчера прибуло сюди кількох участників зборів Словінців, на котрих раджено над подіями в Хорватиї. Прийшло до бійки з полїцією, котра демонстрантів розігнала.

Білгород 3 червня. При вчерашних виборах до скупштини перейшли самі правительственні кандидати з всїх трех партий.

Софія 3 червня. Вчера відбуло ся відкрите нового порту в Бурґас.

Рим 3 червня. Як довідує Tribuna, з Парижа удасть ся італїяньский король в першій половинї липня до Франциї і замешкає в Парижи в міністерстві заграничних справ як гість Любета.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).